

Furious Bacco o l'extraordinari del camí

Date : 11/11/2011

El dia s'aixeca rúfol i l'home del temps porta dies desitjant-nos pluges. No semblen els millors auguris per fer una sortida de grup des del Pis de suport de Castellar en direcció a Port Aventura, però ja fa masses mesos que en parlem i els nois no s'ho volen perdre sota cap concepte. Així que decidim fer acopi de paraigües i queviures i engegum en direcció a Tarragona.

El camí no és fàcil però tots hem fet el que hem pogut. El dia abans uns feien els entrepans i d'altres anaven a comprar les begudes, mentre la resta preparava les coses per reprendre la feina del taller el dilluns següent. És diumenge però tots ens llevem ben d'hora (la mandra es venç bé si l'objectiu és dolç) i esmorzem més ràpid que mai. Així comença el dia desitjat, i així anem fent camí, uns conduint sota la pluja, d'altres cantant per fer més agradable la llarga estona i d'altres recuperant el son robat.

Pot semblar gratuït explicar les hores prèvies, però si ens ho mirem de prop trobem un secret, un moment màgic; res és impossible. No hi ha impossibles si tots fem el que podem, amb empena i tenint els límits i els objectius clars. Sense l'esforç i l'empatia de tots no hagués sigut possible.

I és que la societat no és un espai fàcil per viure, per ningú. Ni tan sols pels pretesament "normals" que fan el que fa tothom i deixen de fer allò que potser des de fora es veu poc adequat. Doncs ens sembla que "normal" hauria de passar a ser el reconeixement a l'extraordinari, reconèixer a qui mira més enllà i no es conforma amb l'espai caritatiu que cedeix la societat. Creiem que aquest camí que fem des de Castellar, i des de tants d'altres llocs, ajuda a normalitzar als extraordinaris.

Entre una cosa i l'altra al final no hem explicat el dia, però bé us podeu imaginar que va ser millor que pujar al furious bacco. Diumenge va ser un dia extraordinari!